

[H. C. Tøft.]

søgelse kommer frem til hurtigst muligt at få ændret de bestående forhold til gavn for landbruget med deraf følgende øgede valutaindtægter til landet, hvad vi har hårdt brug for, det skulle man ikke mene. Men ikke desto mindre må vi nu konstatere, at der i regeringspartiernes indstilling står, at nok skal man søge at finde frem til de foranstaltninger, der er de rigtige for os alle — altså ikke alene for landmændene, men også for ikke-landmændene i det danske samfund — men sådanne foranstaltninger må ikke gennemføres, før de nugældende love udløber — det er kornloven, rapsloven og loven om afsætning af danske landbrugsvarer, og for den sidste lovs vedkommende vil det sige om 2 år.

Mon folketetinget nogensinde før har stået over for en beslutning af tilsvarende art? Man siger på forhånd, at selv om det skulle vise sig, at det, vi har gennemført ved tidligere lovgivning, er helt forkert, ja, måske endog skadeligt, må der ikke ændres deri, før den pågældende lovgivning udløber. En sådan form for beslutning kan ikke få det konservative folkepartis tilslutning, og vi må stemme imod, at man i forvejen binder sig til ikke at foretage sig noget, selv om et flertal i folketetinget skulle komme til det resultat, at det ville blive bedst for os alle.

Vi burde derfor være nået frem til enighed om et arbejdsgrundlag for det kommende udvalg, og først når resultaterne fra dette udvalgsarbejde forelå, skulle man træffe bestemmelse om, hvilke veje man skulle gå, og på grundlag af undersøgelserne beslutte, hvornår de nye veje skulle trædes. Når man end ikke vil lade disse muligheder stå åbne, men allerede inden udvalgsarbejdet skal i gang sætter en stopper for at gennemføre det resultat, man måtte komme til — man stopper i 2 år — må vi få den opfattelse, at det ikke er et ønske hos regeringspartierne at nå frem til en ændret og bedre lovgivning, end den vi i dag kender. Man udtaler sympati for de

tanker, som vi har givet udtryk for, men det går her, som det ved andre lejligheder er gået, at der ikke er noget virkeligt ønske om at gøre andet end udtrykke forståelse for synspunkterne.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen har det sådan, næsten hver gang han taler som ordfører for socialdemokratiet, at han giver udtryk for, at de foranstaltninger, der er truffet, de love, vi nylig har gennemført, og de love, vi gennemførte i 1961 vedrørende landbrugserhvervet, er forfejlede. Men i dag er han medforslagsstiller til et ændringsforslag, der siger, at vi ikke må nå frem til foranstaltninger for landbruget, der skal gennemføres, inden de nævnte love udløber, de love, hvorom han har sagt, at de var helt forfejlede. Mon dette ikke giver medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe et og andet at tænke over? Desværre bliver der jo ikke nogen lang betænkningstid for de ærede medlemmer at overveje spørgsmålet i, thi det er et forslag til folketingsbeslutning, og denne anden behandling er tillige den sidste, inden den endelige beslutning skal tages.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen gav udtryk for, at med det arbejdsgrundlag, som var foreslået af venstre og det konservative folkeparti, udelukkede man mulighederne for, at landbrugsorganisationernes folk kunne tages med på råd i udvalgsarbejdet. Jeg kunne egentlig godt have lyst til i denne forbindelse at stille det ærede medlem hr. Carl Petersen det spørgsmål, om han da ikke også mener, at de betænkninger, der nu foreligger vedrørende jordlovsforslagene, uden at regeringspartierne har fået tilslutning fra landbrugets organisationer, er helt forfejlede, netop fordi landbrugets organisationer ikke har haft mulighed for at øve indflydelse derpå.

Jeg anbefaler at stemme for den formulering, forslaget til folketingsbeslutning har fået af venstre og det konservative folkeparti, og jeg anbefaler at stemme imod det af socialdemokratiet og det radikale venstre stillede ændringsforslag, der indeholder be-